

בין החומות

לביית-הסוהר לא היה העולם הזה נאלץ להתפרץ. הוא נכנס כעד הדלת הראשית. יתר על כן: הוא נכנס בהזמנה רשמית של שלטונות בית הסוהר עצמם.

הנ גם לא ניסו לשכנע אותו לסקר ולסלף. להיפך, הם נתנו לנו את האפשרות לתאר את האמת האכזרית ביותר.

לנו? כי הם היו הראשונים שהבינו מה ערכה העצום של דעת הקהל. הם ראו את המצב המחפיר בבית-הסוהר, שנגרם עקב חוסר תקציב מתאים. הם דאגו דאגת-אמת לשלום אסיריהם. הם היו מעוניינים שהאמת תיחודע ברבים, כדי שדעת הקהל תלחץ, במקומות הנכונים, לתקון המצב, היינו לתקון התקציב.

יום אחד פנה אלינו אחד מותיקי שועלי שמשון, ביקש עצה איך להנציח את שם היחידה. "לכם יש עכשיו עתון", אמר, "מדוע לא תארגנו איזה מפעל רציני, ברוח הימים ההם?" בחרנו בתחרות אופנועים, כי היה זה הספורט הקרוב ביותר למסורת הבייפיים הדוהרים של השועלים. העולם הזה תרם את הגביע, קיבל על עצמו את האחריות הארגונית של המפעל, וביום 27.12.50 התקהלו למעלה מ-5000 איש לחזות במירוץ הראשון. לא חסרו רגעים דרמטיים ומסוכנים. אחד מהם: רוכב אחד נפל מאופנועו ארצה, בקו נסיעת האופנוע שלאחריו (תמונה). הרוכב השני היטה את מכוניתו, התהפך, נלקח לבית החולים.

לפני הגלגלים

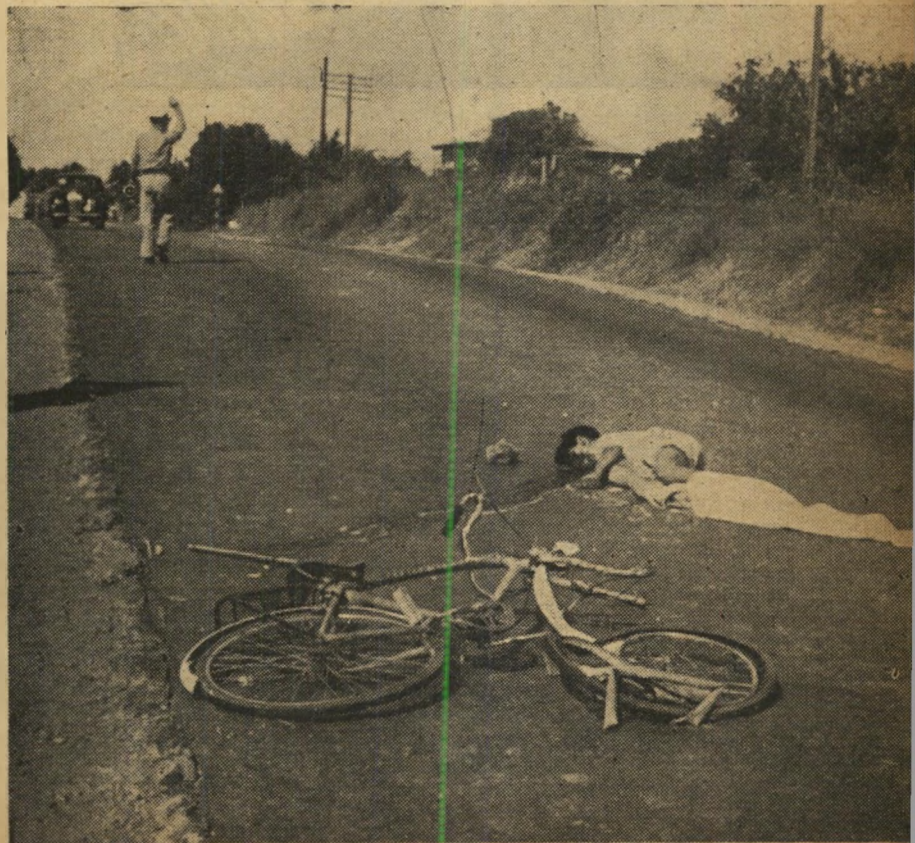
אמת משוגעת

אחד מסימני-הדרך הבולטים בתולדות העולם הזה היא הרפורטזיה על בית החולים לחולי-רוח.

אותה תקופה עוד נטו לראות בנו עתון זול, לא רציני, מעוניין רק בסנסציות. כשפנינו למנהל בית החולים, הד"ר צבי ויניק, לא נראו לנו סיכויים רבים שיסכים לשתף פעולה וירשה לנו לערוך דו"ח על המוסד שהוא עמד בראשו.

הסברנו לו את גישתנו לכל העניין ואת הטיפול הרציני שחשבנו להקדיש לנושא. הוא הבין אותנו, נתן את הסכמתו. משך יומיים גיתנה לכתב וצלם רשות מלאה להסתובב בכל חלקי המוסד, לשוחח עם חולים, מטפלים, רופאים, לקבל הסברים מדעיים על המחלות השונות, לראות את דרכי הטיפול בהן, וגם לראות רישון של חולים בלתי-שקטים.

אגב, הכתב (שהוא בחור חסון ובריא למדי) התרשם כל כך בראותו את אחת החילות מקבלת טיפול, על-ידי הים, עד שהתעלה במקום. הרופא, אדם חסון ובריא לא פחות, הגיש לו טיפול מהיר ויעיל: שלוש סטירות לחי, שהחזירו את הכתב לעולם הזה במהירות מפליאה. אילו חיפשנו באגמת סנסציות זילות, היינו יכולים למלא גליון שלם על מה שאנשינו ראו בתוך כתלי בית-החולים, על חולות-רוח שהתהלכו ערומות, על חולים שגוללו לפני הכתב את תולדות חייהם המדומים. אך הרפורטזיה שהוגשה לקהל היתה דו"ח עובדתי וחי, שתיאר את המצב לאמיתו.

תמונה אמיתית?

כמעט כל קורא שאל את השאלה כשראה תמונה נוראה זו של נער שנדרס למות. התשובה היא, הפעם, חיובית. זוהי תמונה אמיתית.

היא סופקה לנו על ידי המשטרה, שבאותם הימים עוד שיחפה פעולה ללא היסוס עם העתונות. טרם דאגה לאינטרסים המסחריים של עתון משטרת.